

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XV. De quarto gradu, qui est, velle contemni & vilipendi, ideoque gaudere

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

num laudibus & æstimatione non læta-
retur, nec vane delectaretur; hoc esse vi-
dere solem cum fulget, & Lunam ince-
dentem clare, arrendere bonam famam
& opinionem, quæ de illo ab hominibus
habetur, & de laudibus eorum lætari, &
delectari. Hanc ergo inter superbos &
humiles differentiam ponit, quod super-
bigaudeant, dum laudantur, & quam-
uis falsum sit, quod de iis dicitur, nihil
enim curant, quales in se & coram Deo
sint, cum ipsis nihil aliud curæ sit, quam
ab hominibus magni fieri & æstimari,
eoque solo lætantur & cristas attollunt,
finem consecuti, quem volebant. Ille
vero qui vere humilis est corde, videns se
laudari & æstimari, se abdit & erubescit,
secundum illud Prophetæ: *Exaltatus au-
tem humiliatus sum & conturbatus*. Dum
exaltarer, magis me humiliabam, & in
maiori eram metu & verecundia. Idque
merito: *Causa enim consideratione trepi-
dat, ne aut de his, in quibus laudatur, & non
sunt, manus Dei iudicium inueniat, aut de
his, in quibus laudatur, & sunt, competens
premiu perdat: & post ipsi dicitur: Reer-
pisti bona in vita tua, seu operum tuorum
mercedem.*

Sic ut ex quo superbi occasionem capi-
unt extollendi & euanescenti, cuius-
modi sunt hominum laudes, ex eodem
humiles occasionem se humiliandi &
confundendi quærunt. Hocque illud
est, quod Sapiens ait: *Quomodo probatur
in confatorio argentum, & in fornace au-
rum, sic probatur homo ore laudantis*. Si au-
rum vel argentum falsum sit, igne con-
sumitur, sed si purum est, igne clarius fit
& purius. Similiter & homo laudibus
probatur: qui enim, dum laudatur & æ-
stimatur, se extollit & superbit laudibus,
quas audit; hic bonum aurum vel argen-
tum non est, sed falsum, fornax enim lin-
guæ illum consumit. Qui vero laudes
suas audiens, inde occasionem capit se
humiliandi & confundendi, est aurum &
argentum purissimum, igne enim sua-
rum laudum non consumitur, sed eo pu-

rior & clarius euadit, humilior enim &
abiectior eo effectus est. Hoc ergo si-
gnum obserua, quo cognosces an in hu-
militate & virtute proficias, tale enim
dedit nobis S. Spiritus. Aduerte, si do-
leas, dum laudaris & æstimaris, & si ideo
gaudeas & delecteris, & inde videre erit
an aurum vel orichalcum sis.

De Patre nostro Francisco de Boria
legimus, quod nulla re tam afficiebatur,
nisi dum se ut sanctum vel Dei famulum
videbat honorari. Et quodam tempore
rogatus, cur sic cruciaretur animo, quan-
do quidem ipse hoc nec peteret nec pro-
curaret? respondit se timere rationem,
quam ideo Deo reddendam sciret, & sibi
certo persuasum esse se longe alium ab
eo esse: quod idem est, quod de S. Gre-
gorio diximus. Tam & nos in nostri
cognitione fundatos esse oportuit, ut hu-
manarum laudum & æstimationum ven-
ti nos mouere & a nostro nihilo nos sepa-
rare nequeant. Tunc potius magis no-
bis est confundendum & erubescendum
scientes falsas illas esse laudes, eamque
in nobis virtutem non esse, ob quam
laudamur, & tales non esse, quales nos
mundus prædicat, & esse oportebat.

L. 4. c. 1. vita
P. Francis
de Boria.
Dolet ob lau-
dem P. Boria.

CAPVT XV.

De quarto gradu, qui est, velle con-
temni & vilipendi, ideoque
gaudere.

QVARTVS gradus ad ascendendum
ad humilitatis perfectionem est, ut
quis velit contemni & ab hominibus vi-
lipendi, & dedecore, iniuria & contem-
ptu lætari. Dicit S. Bernardus: *Verus hu-
milis vilis vult reputari, non humilis prædi-
cari, & gaudet de contemptu sui*. Hic se-
cundus humilitatis gradus est, & in eo
perfectio eius sita est. Hincque dicit
humilitatem nardo comparari, quæ est
parua sed tamen odorifera herba, secun-
dum illud Cantorum: *Nardus mea dedit*

IV.
Amor con-
temptus sui.
Bern. serm.
16. super
Cantica.
Humilitas est
nardus.
Serm. 42. su-
per Cantica.
Cant. 1. 13.

n 2 odorem

odorem suum. Tunc enim se spargit odor nardi humilitatis, non solum quando tu te parui ducis, etiam cupis & vis te ab aliis contemni & parui duci.

Humilitas duplex intellectus & voluntatis. Serm. 42. super Cantica.

Notat S. Bernardus duplicem esse humilitatem: unam in intellectu, dum quis se intuetur, & suam aduertens miseriam & vilitatem, & à veritate persuasus, se parui facit, & iudicat se omni contemptu & dedecore dignum. Altera in voluntate est, dum quis ab aliis vult contemni, & cupit ab omnibus contumelia & dedecore affici. Priorem in Christo Seruatore non fuisse ait, nam ipse se contemnere non poterat, nec contumelia & dedecore dignum ducere. *Quoniam sciebat seipsum, & se verum Deum & Patri æqualem esse. Non rabinam arbitratus est, esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam serui accipiens.* Altera vero in eo erat humilitas cordis & voluntatis, magno enim amore, quo erga nos affectus est, voluit se abijcere, & vilis apparere & contemptus coram hominibus.

Ad Philip. 2. 6. 7.

Idcirco dicit ipse: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, & voluntate.* Sed in nobis (dicit S. Bernardus) plures humilitates necessariae sunt, prior enim sine posteriore falsa & fraudulenta est. Velle apparere, & talis ab alio haberi, qualis vere es, falsitas & fraus est. Qui vere humilis est, & vere de se humiliter sentit, & se contemnit, & vilipendit, letari debet, quod alii illum contemnant & vilipendant.

Christus exemplum contemptus & contumeliam nobis.

Hoc à Christo nobis discendum: Aduerte quanto animo, desiderio & quam prompta voluntate nostri amore contemptum & contumelias amplexas sit, ut contentus fuerit se deiecisse & exinanivisse factumque hominem serui formam accepisse, cum cœli & terræ Dominus esset, sed & voluerit peccatoris formam & habitum accipere. *Deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati.* Ut dicit Apostolus S. Paulus. Pec-

ad Rom. 3. 8.

catum non assumpsit, eo quod in illum non caderet, sed signum & peccatorum cauterium. Nam ut peccator voluit circumcidi, & inter peccatores & publicanos baptizari, quasi vnus eorum, & minoris quam Barrabas haberi, & peior & vita indignior iudicari. Denique tanto tenebatur desiderio iniurias, opprobria & contumelias nostri amore patiendi, ut diu illi hora illa morari videretur, in qua amore ebrius tanquam alter Noenudus esset, ut ab hominibus iudicaretur. *Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, usque dum perficiatur: Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum.* Desiderio desideravi, ut hæc hæc adsit, qua nihil nisi inaudita opprobria & vituperia, videatur, alape & colaphi ut seruo, dari solita, in faciem conspui ut blasphemus, albis vestibus indui ut stulto, & purpura vestiri ut Regi sicco, & supra hæc omnia flagellas, quæ sunt pœnæ furum & malefactorum, & Crucis tormentum inter latrones, quod tunc temporis erat maxime ignominiosum mortis genus, quod in mundo erat. Hoc erat, quod maximo desiderio præstolabatur Christus Redemptor noster. *Improprium exspectauit cor meum & miseriam,* dicit eius nomine Propheta, quibus gratum quid, & quo delectetur, in quo spes est, & timor in his, quæ tristitiam adferunt. Et Propheta Ieremias dicit: *Saturabitur opprobriis.* Hanc horam desiderabat, ut saturaretur opprobriis, contumeliis & iniuriis, ut illa, quæ multum esuriebat, & quibus delectabatur, & valde ei sapida & iucunda nostri amoris erant.

Si ergo Dei filius tanto desiderio opprobria & centum alias desiderabat, & tanta oblectatione tulit & nostri amore perpeffus est, licet talia non mererentur non multum videbitur, si nos, qui omni dedecore & vituperatione digni sumus, ipsi amore desideramus tales haberi, quales sumus, & letemur opprobrio & contemptu.

quæ meremur. Quod Apostolus Paulus faciebat, dum diceret: *Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus in persecutionibus, in angustiis pro Christo.* Et ad Philippenfes scribens, agens de sua captiuitate, petit ut focii sint gaudii, quod habebat, quod illa cathena se propter Christum vinculum videret. Tantam gaudii abundantiam habebat in persecutionibus & laboribus, quos tolerabat, ut lætitiâ partiri posset focius, & ideo illos inuitabat, ut gaudii sui participes essent. Hoc lac illud est, quod Sancti Apostoli è Christi vberibus luxerunt. Ideoque de illis legitur: *Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilii: quoniam digni habiti sunt, pro nomine Iesu contumeliam pati.* Gaudebant dum capti ducerentur ante præsidēs & synagogas, & magni beneficii, & gratiæ loco habebant, dignos se esse pro Christi nomine contumelias & iniurias pati.

Hoc post & Sancti imitati sunt, ut Sanctus Ignatius Romam ad martyrium magno dedecore & multis iniuriis ductus, summo cum gaudio ibat & dicebat: *Nun incipio Christi esse discipulus.* Hoc vult nos Pater noster imitari, idque efficacissimis & magni ponderis verbis nobis iniungit. Qui ingredientur Societate & in ea viuunt, animaduertant oportet, magnificiando summiq; momenti id esse ducendo in conspectu Creatoris & Domini nostri, quantopere iauer ac conferrat ad vitæ spiritualis profectum, omnino & non ex parte, abhorre ab omnibus, quæ mundus amat & amplectitur, & admittere & concupiscere totis viribus, quicquid Christus Dominus noster amavit & amplexus est. Quemadmodum enim mundani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & querunt magna cum diligentia honores scilicet, famam magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos docet: sic qui procedunt in spiritu, & seruo Christum Dominum nostrum se-

quantur, amant, & ardent exoptant, quæ iis omnino contraria sunt: indui nimirum eadem veste ac insignibus Domini sui pro ipsius amore & reuerentia; adeo ut si sine offensione vlla diuinæ Maiestatis & absque proximi peccato foret, vellent contumelias, falsa testimonia & iniurias pati, ac stulti haberi ac existimari, nulla tamen ad id data per eos occasione, eo quod exoptant asfimilari ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum Iesum Christum.

Hac regula breuiter habetur, quicquid dici potest de humilitate. Hoc est vere relinquere mundum, & quod ei maxime asfine est, videlicet appetitum & desiderium honoris & existimationis: hoc est mudo mortuum, & vere religiosum esse, ut sicut mundani homines honores & existimationem appetunt, & illa diligunt, nos contra appetamus contumelias & contemptum, & de eisdem gaudeamus. Hoc est esse è Societate Iesu, & Iesu socios. Ut ei non solum nomine socii simus, sed & contumelia & contemptu, & eius insignibus induamur, cum ipso & pro ipso à mundo contumelia & contemptu affecti, & de iisdem pio eius amore lætantes & gaudentes. Tu Domine publice malus proclamatus es, & ut malefactor inter latrones suspensus, ne permittes, ut ego bonus proclamem, non n. fas, ut seruus meliore loco habeatur, quam dominus, nec discipulus quam magister. Si ergo te Domine persecuti sunt & contempserunt, persequantur & me, contemnant & contumelia afficiant, ut sic te imiter, & tuus videar discipulus & socius.

Dicebat P. Franciscus Xauerius indignum sibi videri, Christianum, cui semper menti in hære debent contumeliæ Christo Domino nostro illatæ, delectari, ut ab hominibus honore & veneratione afficiatur.

✠ (:) ✠

n 3

CAPVT

Matth. Io. 24.

L. 2. c. 3. vita
P. Franciscus
Xauerius.